

استامینوفن فقط مسکن نیست!

تحقیقات جدید نشان می‌دهد که رایج‌ترین داروی مسکن جهان یعنی «استامینوفن» در کنار تسکین درد ممکن است باعث رفتارهای پرخطر شود.

تحقیقات جدید نشان می‌دهد که رایج‌ترین داروی مسکن جهان یعنی «استامینوفن» در کنار تسکین درد ممکن است باعث رفتارهای پرخطر شود.

به گزارش ایسنا، رایج‌ترین داروی مسکن در سراسر جهان می‌تواند کاری بسیار فراتر از تسکین درد انجام دهد. به نقل از اس‌ای، طبق تحقیقات سال ۲۰۲۰ که تغییرات در رفتار افراد را تحت تأثیر این دارو اندازه‌گیری کرد، استامینوفن که با نام پاراستامول (paracetamol) نیز شناخته می‌شود و به طور گسترده با نام‌های تجاری مختلف فروخته می‌شود، می‌تواند «خطرپذیری» را نیز در کنار تسکین درد افزایش دهد.

بالدوین وی (Baldwin Way)، متخصص علوم اعصاب از دانشگاه ایالتی اوهایو هنگام انتشار این یافته‌ها توضیح داد: به نظر می‌رسد استامینوفن باعث می‌شود افراد هنگام در نظر گرفتن فعالیت‌های پرخطر، احساسات منفی کمتری داشته باشند. این یعنی آنها احساس ترس نمی‌کنند.

وی افزود: با توجه به اینکه تقریباً ۲۵ درصد از جمعیت ایالات متحده هر هفته استامینوفن مصرف می‌کنند، کاهش درک خطر و افزایش خطرپذیری یا ریسک‌پذیری می‌تواند تأثیرات مهمی بر جامعه داشته باشد.

این یافته‌ها به مجموعه‌ای از تحقیقات رو به رشد می‌افزاید که نشان می‌دهد اثرات استامینوفن بر کاهش درد به فرآیندهای روانشناختی مختلف نیز گسترش می‌یابد، پذیرش افراد را نسبت به احساسات دردناک کاهش می‌دهد، همدلی را کاهش می‌دهد و حتی عملکردهای شناختی را کند می‌کند.

به همین ترتیب، این پژوهش نشان می‌دهد که توانایی عاطفی افراد در درک و ارزیابی خطرات ممکن است هنگام مصرف استامینوفن تغییر کند یا مختل شود.

در حالی که این اثرات ممکن است جزئی باشند، شایان ذکر است که استامینوفن رایج‌ترین ماده دارویی در آمریکا و بسیاری از کشورهای دیگر است که در بیش از ۶۰۰ نوع داروی بدون نسخه و تجویزی یافت می‌شود.

بالدوی و تیمش در مجموعه‌ای از آزمایش‌ها که شامل بیش از ۵۰۰ دانشجوی به عنوان شرکت‌کننده بود، اندازه‌گیری کردند که چگونه یک دوز ۱۰۰۰ میلی‌گرمی استامینوفن (حداکثر دوز توصیه شده برای بزرگسالان) که به طور تصادفی به شرکت‌کنندگان داده شده بود، در مقایسه با دارونماهایی که به طور تصادفی به یک گروه کنترل داده شده بود، بر رفتار خطرپذیری آنها تأثیر گذاشت.

در هر یک از آزمایش‌ها، شرکت‌کنندگان باید یک بادکنک باد نشده را روی صفحه رایانه باد می‌کردند و با هر فوت، مقداری پول خیالی به دست می‌آوردند.

دستورالعمل آنها این بود که با باد کردن بادکنک تا حد امکان، پول خیالی بیشتری کسب کنند، اما مطمئن شوند که بادکنک را نترکانند، چرا که در این صورت پول را از دست می‌دادند.

نتایج نشان داد که دانشجویانی که استامینوفن مصرف کرده بودند، در طول تمرین نسبت به گروه دارونما که محتاط‌تر و محافظه‌کارتر بودند، خطرپذیری بیشتری داشتند. در کل، افرادی که استامینوفن مصرف کرده بودند، بادکنک‌های خود را بیشتر از گروه کنترل باد کردند و ترکانند.

بالدوین گفت: اگر خطرگریز باشید، ممکن است بادکنک را چند بار باد کنید و سپس تصمیم بگیرید که پول خود را نقد کنید، زیرا نمی‌خواهید بادکنک بترکد و پول خود را از دست بدهید، اما برای کسانی که استامینوفن مصرف می‌کنند، ما معتقدیم که آنها

اضطراب و احساسات منفی کمتری در مورد بزرگ شدن بادکنک و احتمال ترکیدن آن دارند.

علاوه بر آزمایش بادکنک، شرکت‌کنندگان در طول دو آزمایش دیگر پرسشنامه‌هایی را پر کردند و سطح خطری را که در سناریوهای فرضی مختلف، مانند شرط بندی روی یک رویداد ورزشی، پرش از روی یک پل بلند یا رانندگی بدون کمربند ایمنی درک می‌کردند، ارزیابی کردند.

در یکی از نظرسنجی‌ها به نظر می‌رسید که مصرف استامینوفن در مقایسه با گروه کنترل، خطر درک شده را کاهش می‌دهد، اگرچه در یک نظرسنجی مشابه دیگر همین اثر مشاهده نشد.

در حالی که آزمایشی مانند این لزوماً منعکس‌کننده چگونگی تأثیر استامینوفن بر افراد در سناریوهای زندگی واقعی نیست، محققان بر اساس میانگین نتایج در آزمایش‌های مختلف نتیجه گرفتند که بین مصرف استامینوفن و انتخاب خطر بیشتر، حتی اگر

اثر مشاهده شده ناچیز به نظر برسد، رابطه معناداری وجود دارد.

با این اوصاف، محققان اذعان کردند که اثرات ظاهری دارو بر رفتار خطرپذیری را می‌توان از طریق انواع دیگر فرآیندهای روانشناختی مانند کاهش اضطراب نیز تفسیر کرد.

محققان توضیح دادند: ممکن است با افزایش اندازه بادکنک، افرادی که دارونما مصرف می‌کنند، اضطراب فزاینده‌ای در مورد ترکیدن احتمالی آن احساس کنند. وقتی اضطراب بیش از حد می‌شود، آنها آزمایش را پایان می‌دهند. استامینوفن ممکن است این اضطراب را کاهش دهد و در نتیجه منجر به خطرپذیری بیشتر شود.

این تیم گفت که بررسی چنین توضیحات جایگزین روانشناختی برای این پدیده و همچنین بررسی مکانیسم‌های بیولوژیکی مسئول اثرات استامینوفن بر انتخاب‌های افراد در موقعیت‌هایی مانند این باید در تحقیقات آینده مورد توجه قرار گیرد.

با وجود تأثیر بالقوه تأثیر استامینوفن بر درک خطر افراد، استامینوفن همچنان یکی از مهم‌ترین و پرکاربردترین داروها در جهان است که توسط سازمان بهداشت جهانی به عنوان یک داروی ضروری در نظر گرفته می‌شود، حتی اگر سوالات دیگری همچنان

باقی بماند.

بالدوین می گوید: ما واقعاً به تحقیقات بیشتری در مورد اثرات استامینوفن و سایر داروهای بدون نسخه بر انتخاب ها و خطرهایی که می کنیم، نیاز داریم. این یافته ها در مجله Social Cognitive and Affective Neuroscience گزارش شده است. نسخه اولیه این مقاله در سپتامبر ۲۰۲۰ منتشر شد. تفسیر بعدی که در سال ۲۰۲۱ منتشر شد، برخی از انتقادات به مطالعه اولیه و تفسیر آن در رسانه ها را برجسته کرد. اکنون این مقاله به روزرسانی شده است تا ماهیت فرضی مطالعه و یافته های آن را بهتر منعکس کند.